

à^a veneratione Augusti orsus, flexit ad victorias triumphosque Tyberii, præcipuis laudibus celebrans quæ apud Germanias illis cum legionibus pulcherrima fecisset.^b Italiae inde cōsensum, Galliarum fidem extollit, nil vsquam turbidū, aut discors. ^c silentio hæc, vel murmure modico auditæ sunt. Vt seditionem attigit, vbi^d modestia militaris, ^e vbi veteris disciplina decus, quonam tribunos, quò centuriones exegissent, rogitans: nudat vniuersi corpora, cicatrices ex vulneribus, verberum notas expobrant: mox indiscretis vocibus, pretia vacationum, angustias stipendii, duritiam operum, ac propriis nominibus incusant vallum fossas, pabuli, materiae, lignorum adgestus, & si qua alia ex necessitate, aut aduersus otium castrorū queruntur. Atrocissimus veteranorum clamor oriebatur, qui tricena aut supra stipendia numerantes, mederetur fessis, neu mortem in iisdem laboribus, sed finem tam exercitæ militiæ, neque inopem requiem orabant. fuere etiam qui legatam à diuo Augusto pecuniam reposcerent, faustis in Germanicum omnibus: &, si vellet imperium, promptos ostentauere.^f Tum vero quasi scelere cotaminaretur præceps tribunali desiluit. opposuerunt abeunti arma, minitantes, n̄ regredieretur.^g At ille moriturum potius, quam fidē exueret, clamitans, ferrum à latere diripuit, elatumque deferebat in pectus, n̄ proximi præhensam dextrā vi attinuissent, extrema & congregata inter se pars concionis, ac vix credibile dictu, quidam singuli propius incidentes, feriret, hortabantur: & miles nomine Calusidius strictum obtulit gladium, addito, a-

O B S E R V A T I O N E S.

a Qui apud seditionis verba facit, debet exordiri à veneratione eius, cuius memoriam augustissimam, ipsi que seditionis gratissimam esse scit: mox flebile ad commemorationem earum rerum, quas aut ipse, aut quisvis altius imperator eorum opera preclarè gesit. hæc est una ratio conciliandæ sibi benevolentia apud seditionis, & furentes.

b Seditionis vel maximè terrentur commemoratione consensus, & concordia ceterorum.

c Quæ vera sunt, ea vel ab ipsis seditionis hominibus vel silentio, vel modico murmure audiuntur.

d Modestia est una ex potissimum virtutibus militaribus.

e Qualiter eam militiam esse dicas, vbi veteris disciplina decus amissum est?

f Nullum est planius, veriusque responsū, quam si pro dictu res ipsæ proferantur.

g Ad disciplinam militarem imprimis pertinet, vt, non modo cogente necessitate miles, verum etiam ad vitandum otium, fossas, & vallum extruat; pabulum, maceriam, ligna agggerat.

h Eximiae, ac singularis fidei argumentum erga principem est, delatum sibi imperium ab iis, qui dare possunt, recusare, atque adeo, hoc est regnum, nolle regnare cum possum: vt ait Seneca de benefic. lib. 3. cap. 36.

i Quæ si faceremus, scelere non careveremus, ea si libenter audimus, eodem scelere contaminarum.

k Mortem potius oppetere, quam fidem exuere, hoc est, mortem ipsam præferre perfidie, est genosif animi facinus.